

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 13

1. september 1946.

18. årgang.

Kinamisjonærene Dørum og Karlson kommet hjem

Etter 15 års fravær. — De har arbeidet 30 år i Kina.

«Kinamisjonærene Dørum og Karlson er nå i Amerika og kommer med Gripsholm til Göteborg den 21. august» lød meldingen. Det var en gledelig overraskelse. Sist vi hørte fra dem var de i Kina og ventet på skibsleilighet.

Den 20. kom et nytt telegram, hvori de fortalte at de ville komme til Oslo med aftentoget fra Göteborg den 21.

Da toget kom inn på Østbanestasjonen var der møtt fram en stor skare venner for å ønske søstrene velkommen hjem etter 15 års fravær. Det var stor oppmuntring for dem, og de sa siden at de ville bare gråte, så grepne var de over den hjertelige mottagelsen.

De har nå arbeidet i Kina i ca. 30 år. Begge er snart 70 år, men har allikevel til hensikt å reise ut til Kina igjen om et år hvis arbeidsmulighetene bedres. Her er det ikke snakk om alderspensjon, men om en siste innsats. Det er en livsoppgave som skal fullføres. «Kristi kjærlighet tvinger oss, idet vi har oppgjort dette med oss selv at en er død for alle, derfor er vi alle døde, og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som er død og oppstanden for dem.»

Det er sikkert mange av Dø-

rum og Karlsons venner rundt om i landet som vil sende dem en velkomshilsen, og med den en hjelp til å komme klar av den gjeld de er kommet i, da de måtte låne penger i de årene vi ikke kunne sende dem noe.

Søstrene vil om en tid besøke vennene både på Øst- og Vestlandet, bare de får hvilt ut. Men vi vil be vennene ikke å vente med innsamlinger til da, men være med å lette dem for byrden nå.

«Gi til du blir tom og arm, intet skal du miste. Gi til du blir rik og varm, rikest på ditt siste.»

«Bær hverandres byrder og oppfyll på den måte Kristi lov.»

Brever og midler kan sendes til Dørum og Karlsons hovedkasserer Jeanette Bruu, Welhavensgate 10, Oslo.

J. P.

Vi anbefaler oppropet på det beste og ber vennene ikke glemme det.

Red.

Ihukommelse i Helvede.

Bibeltid ved O. Karlsen, Skjeberg

Jesus taler om den rike mann i Lukas 16. Et alvorlig kapittel, som er skrevet oss til lærdom og til advarsel. (Vers 19—31). Vi merker oss flere ting i beretningen om denne navnløse, fortapte sjel. — Bibelen, kommentaren og historien vet ikke hva denne mann het. Det står: «En rik mann». Hans navn er evig ukjent, han var skreven på jorden til død og en evig dom. (Jerem. 17:13. Joh. 8:6—8) De fortapte har intet navn, sier dr. Fjellstedt. De er lignet med dyr, som går til grunne. (Salm. 49: 13. 21.)

Lasarus nevnes ved navn; for

hans navn var skrevet i livsens bok, der alle Guds barn er skrevet. (Luk. 10:20. Fil. 4:3. Dan. 12:1. Åpenb. 3:5.)

De ugudelige vil ikke komme til ham, som har det evige navn i eie, og derfor har de ingen del med ham. (Joh. 13:8. Rom. 8:9 m. m.)

De fortapte har ingen annen bolig for kroppen enn graven, og den uslukkelige ildsjøen for sjelen. (Åpenb. 20:12—15.) Å, hvilken høst!

Han sa nei —!

Det første vi stanser ved i Jesus' tale om den rike mann, var

at han sa «nei» til Abrahams sande ord, der han var og plaget svarlig i ildens lue. (V. 24). I sin vandring på jorden sa han «nei» og atter «nei», og dette «nei» hadde han med seg fra jorden til helvede. Tenk, så skrekkelig! Det andre han hadde med seg til helvede var sin hukommelse. Han kom ihu sin ugudelige slekt på jorden, som levde i sine synder.

Han ville at Abraham skulle sende Lasarus til sin fars hus for å vitne for dem så de måtte omvende seg for at ikke de også må komme til det fryktelige pinestad han befant seg i.

Den fortapte sjel sa: «Nei!»

Svaret lød: «De har Moses og profetene, la dem høre dem!» Hører de ikke dem, så ville de ikke tro om noen av de døde vitnet for dem — så er det i dag også. Du vil ikke tro, og ikke høre det fulle evageliet, men du lukker ditt hjem og ditt hjerte, og vil ikke ha noe med kristendommen å gjøre. Du sier «nei» og atter «nei», som den rike mann gjorde. *Snart er du hos ham.*

Djevelen var den rike mannens far. (Joh. 8:44). Hans Gud var djevelen. (2 Kor. 4:4). Den samme Gud og Far har du som lever i dine synder, og syndens lønn er døden — den evige død. (Åpenb. 21:8).

Han opplot sine øyne i helvede — i den fryktelige pine han lå i. Fra dette pinestad ropte han om barmhjertighet! Men i helvede fins ingen barmhjertighet. Der fins ingen medynk — ingen medlidenhet, ingen sang — ingen musikk — ingen forbønn, ikke vann, ingen leskedrikk fins der. Bare pine, kval, jammer, smerte og gråt. Les Luk. 13: 23—28. Matt. 25: 41, 46 og Åpenb. 20: 12—15.

Som din utsed er, så blir din høst.

Misjonssind fra helvede.

Det høres utrolig ut, at noen

2 søstre ut til Afrika som misjonærer.

Søstrene *Kristine (Kitty)* og *Jørgine Valand* som tilhører forsamlingen i Mandal, står nå for tur til å reise ut til Afrika på Gjørunds arbeidsplass med evangeliet.

De nødvendige papirer er bragt i orden, så søstrene venter bare på båttilføyhet.

Mens de venter, vil de besøke de frie forsamlingene i Sør-Norge og forøvrig så langt som de rekker for å tale ordet og for å skaffe litt midler til reisen, da de ennå ikke har nok.

Undertegnede vil herved få gi søstr. Kitty og Jørgine Valand sin beste anbefaling som to me-

get Gud-hengivne, trofaste og velanskrevne søsken blant vennene i Mandal og distriktet.

Jeg vil også samtidig nytte høvet til å be de forskjellige vennsamfund ta vel mot dem når de kommer, og etter evne hjelpe dem med midler til den lange reise.

Eventuelle bidrag kan sendes til søstrene personlig, eller til deres kasserer i Mandal, *fru Amalie Abrahamsen, Nordgaten 8*, eller til undertegnede.

Med vennehilsen for menigheten «Salem» i Mandal.

Trygve Gundersen.

har misjonssinn i helvede! Vår tekst belyser at det er sannhet.

Nå har vi sett at den fortapte sjel hadde omsorg for sine 5 ugudelige brødre, skjønt han var i pinens kvaler og pintes svarlig i luen.

Dette er den første bønn og misjonssinn fra helvede. Men et forsønt bønnerop! Alt dette skulle han ha gjort i sin livstid. Han ville ikke, men sa «nei —!» Så fikk han oppleve hva Guds ord før har sagt. (Les Ordspr. 21:1. Matt. 3: 10 og Åpenb. 21: 8.) Den rike mann har millioner etterfølgere. De sier i dag som på Jesus tid: «Gå bort og dra her fra, vi vil ikke at denne skal regjere over oss!

.. Du far og mor

som i hele deres liv har sagt «nei» til Jesus, og nektet deres barn å gå på møter der Guds ord blir forkynt. Du satte deg imot og sa: «Nei». Og dine barn adlød din røst og fortsetter i ditt onde fotspor inntil døden og helvede oppsluker dere. Les nå Matt. 10: 37—38. Luk. 14:

26—27. Rom. 8:9. Joh. 13:8.

Du nekter Jesus å innta ditt hjerte. (Åpenb. 3:20). Du nekter å ha møte i ditt hjem. Du er en bitter fiende til Guds barn. Du tåler ikke å se dem; for de er en vemmelse for deg. Du ønsker dem langt bort — så du aldri fikk se dem. Ja, i ildsjøen skal du aldri få se dem. Der er det et stort svelg festet mellom deg og Guds barn. Der blir ditt ønske oppfylt. (Luk. 16:26).

Du er i ildsjøen, de hellige er i herligheten med Jesus. (Se Mal. 25: 32—4. Åpenb. 20: 12—15. kap. 21:8).

Du er en broder og søster til den rike mann som sa «nei», til han havnet i pinerommet. Fortsetter du som du nå gjør, så vil du snart være der, hvor den rike mann er.

Hva du sår vil du snart få høste. Dette er Guds sande ord, og det vil skje som her er sagt.

Amen. Amen.

Ny misjonskandidat med kall til Kina

Og han sa til meg: Dra ut! For jeg vil sende deg ut til hedningefolk langt borte. Ap. gj. 22, 21.

Jeg ble frelst 15 år gammel og fikk interesse for misjonen og ute med en gang. Av og til tenkte jeg på å bli misjonær, men spørsmålet var ennå så dunkelt for meg, og en kort tid glemte jeg det nesten helt. Forsamlingen som jeg tilhørte forkynte ikke dåp; det var en «samvittighetssak» ble det sagt. Allikevel viste Gud meg hva bibelen sa om dette viktige emne, og jeg lot meg døpe, 17 år gammel. Også løfte om den Hellige Ånds dåp hadde Gud vist meg, og jeg gikk inn i et målbevisst bønneliv. En dag mens jeg ba til Gud, ble det klart for meg at han ville ha meg ut som et vitne. Jeg ba om å få vite hva han ville bruke meg til. I bønnen syntes jeg at jeg så en kinesisk by med trange gater og masser av kinesere. Det fulgte nå en tid med kamp og brytning; for jeg var ikke villig. En morgen vekte Guds Ånd meg og talte fra Fil. 2: «La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus, han som, da han var i Guds skikkelse, ikke aktet det for et rov å være Gud lik, men av seg selv ga avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, idet han kom i menneskers liknelse». Jeg hadde hørt forkynt at Abraham var den første misjonær, og Guds Ånd sa til meg at Jesus var den største. På et bønnemøte kunne jeg ikke klare å gå med motstand lenger, men brast i gråt og fortalte det til en søster som også hadde kall til Kina. «Men er du ikke villig, da?» sa hun. «Nei,» svarte jeg. «Da

må du be Gud om å bli det,» sa hun. Det gjorde jeg, og etter en tid var motstanden brutt ned. Ikke lenge etter at Gud hadde oppfylt løftet om den Hellige Ånds dåp på meg, ble jeg klar over den ubibelske menighetsordning og forkynnelse som ble praktisert der jeg var, og Gud førte meg ut blant vennene i «Betania».

Siden har djevelen ofte anført meg med at det bare var innbildning. Men Gud har stadfestet kallet igjen og igjen. Da jeg skulle til å fortelle det hjemme, sa mor: «Jeg vet hva det er; du har kall til misjonsmarken». Gud hadde sagt det til henne. Søsken i «Betania» som ikke hadde hørt noe av meg eller andre om kallet, har sagt til meg: «Gud skal sende deg til Kina.»

Derfor vil jeg være lydig å gå til de gjerninger som er lagt ferdige. Jeg er gla for at jeg har fått nåde til å motta et guddommelig kall.

Misjonsvenner! Be til Gud for meg og de andre av Herrens vitner at mye nåde må være over våre liv, og at vi må være rotfestet og grunnfestet i Guds kjærlighet.

Oistein Skorstad.

«Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst.»

Matt. 9, 37, 38.

Det er oss en stor glede å kunne meddele at br. Øistein Skorstad som i lengere tid har gått med misjonskall, nå har funnet tiden inne til å offentliggjøre det, samtidig som han ønsker å få komme ut på feltet her hjemme for å bli kjent med vennene på de forskjellige steder.

Br. Skorstad tilhører menigheten i «Betania», Arendal. Han har hele menighetens tillit, og er elsket og avholdt som en helhjertet og gudfryktig broder. Det er snart to år siden Gud førte ham inn i blant oss (han har tidligere tilhørt en annen forsamling), og i denne tiden har han vært en virksom broder. Han har stadig vært å finne på de off. møter, deltatt i musikken og i vitnemøtene, samt i menighetens ukentlige bønnemøter. Han har således vist den rette interesse, for den som ikke har interesse for virksomheten på sitt eget hjemsted, og for bønnemøtene i særdeleshet, må aldri tenke på å reise ut med evangeliet. Vi er overbevist om at Gud aldri kaller slike.

Idet vi gir br. Skorstad vår varmeste anbefaling, henstiller vi til venneflokkene å ta vel imot ham.

For menigheten i «Betania».

Alf Leander Thorstensen,
forst.

Lars J. Larsen,
Elstebroder.

En vidtomfattende vekkelse, som daterer seg fra 1944 fortsetter enda i det østlige distrikt av Sinan og Loang Honan, en del av området av den svenske misjon, nå tilknyttet C. I. M. Der er allerede 1450 personer døpt som resultat av vekkelsen.

Stevnet i Arendal.

Betanias tradisjonelle høststevne tok til lørdag 31. august med fest kl. 7. Br. Halvor Blombakke begynte med et Guds ord og dvelte særlig ved å ha tro til Gud. Av predikende brødre og søstre var søster Gunhild Gundersen, Odmund Hushovd, Peder Kvale, G. Iversen, Halvdan Wik, Ernst Falch, Hans Wennesland og forst. Alf Thorstensen. Alle de tilreisende predikanter delfok og det skal sies til deres ros at ingen opptok for lang tid. Flere nevnte om tidligere herlige stevner i Betania og som en understrøm gikk det gjennom hele festen å ha tro til Gud. Gamle broder Jacobsen fra Kristiansand sang om nåden. Flere budskap i tunger og tydning kom fram.

Stevnet fortsatte søndag form. Etter sangen: «Hvor deilig det er å møtes», leste eldste broder Krohn fra Kristiansand Hebr. 12, 22—24 og understreket betydningen av Kristi blod som talte bedre enn Abels. E. Falck talte så fra Sakarias 1, 1 og Johs. 4, 9—10. Han dvelte særlig ved ordet å begjære av Herren. Br. Wennesland fortsatte i samme spor fra 2. Kongeb. 2, 9—15.

Neste møte begynte kl. 4. Br. Sakariassen fra Fevik leste Ap. gj. 15, 8—9. Broderen dvelte særlig ved vårt hjerteforhold til Gud og ba alle ta til seg så ingen ble underernært. Søstrene Larsen fra Grimstad sang om Guds stad og deretter talte G. Iversen fra Ap. gj. 24, 22—27. Han stanset særlig ved at Gud velsigner oss for at vi skal bruke det og omsette det i vårt daglige liv. Wik talte fra Esaias 61. Han var grepet av det som var sagt og mente det var et vekkerop til oss. Da vi lever i nådens siste tid må alle våkne opp og sette inn våre krefter i den siste anledning Gud gir oss. Falske

profeter oppstår og fører mange vild. Selve personen, Antikrist, synes allerede å være i live. Br. Hushovd sang så en sang og talte om å benytte anledningene. Kvale fortsatte med å lese fra Peters brev om den utvalgte ætt og opphøyet Jesus som er mektig til å hjelpe.

Søndagens siste møte tok til kl. 7. Forst. Thorstensen talte fra Ap. gj. 1, 4—9. Falch sang en av sine deilige sanger igjen og vi fikk høre misjonær Bernhard Nilsen som talte fra Josva 7,24 om Akans synd og følgene. Søster misjonær Gunhild Gundersen talte så fra Joh. 6 om at Jesus mettet 5000 med 5 brød og noen små fisker. Hun fortalte om noen av sine opplevelser i Kina. Så ble det anledning til frie vitnesbyrd. Mange benyttet anledningen. Br. Krohn begynte. Deretter vitnet søster Wik brennende om sin frelser. Så kom Einar Grefstad, Fevik som alltid er med når det er vitnemøte. G. Krøgenes fra Eidehamn vitnet om da Jesus møtte Peter, Reidar Jakobsen fra Kristiansand om forlikelsens tjeneste, Normann Tjøstolvsen om å bli mett. Gamle br. Jakobsen fra Kristiansand sang og vitnet om sin frelser. Gamle br. Gundersen Krøgenes vitnet begeistret om sin frelser. Br. Lars Larsen vitnet om at drakten alltid måtte være ren. Br. Skårstad om å betale hva en lover Gud. Flere budskaper i tunger og tydning kom fram.

Br. Wennesland avsluttet med å innby de ufrelste til å søke Gud og likeså de som ønsket at Gud skulle møte dem på nytt igjen. Flere kom fram til forbønn. Søndagens møter var gripende.

Mandag 29. var vi samlet til bibeltid og samtale om bønnen og begjæret. Brøder Falck inn-

ledet emne etter at forst. Thorstensen hadde lest den 23. Salme. Wik, Wennesland, Thorstensen m. fl. deltok i samtalen som varte nær innpå 2 timer. Meget godt kom fram.

Stevnets siste møte var bestemt til kl. 7.30 og begynte med sangen: «Full frelse, full frelse», hvoretter eldstebror Lars Larsen leste fra Juda brev om å stride for den tro som er overgitt de hellige. Br. Wik talte så ut fra Esaias 8, 11 om at Herren skal lede oss alltid. Br. Wennesland fortsatte med 1. Pet. 4, 17 om dommen som skal begynne med Guds hus. Et alvorlig budskap. G. Iversen talte så fra Dommernes bok 6, 20 og Gal. 3, 8. Falck fortsatte med sang og leste fra Salm. 139, 23—24 og 1. Tesalonik. 4, 3-8. Han dvelte også ved det samme alvorlige emne. Dette møte var av særlig alvorlig karakter og vil nok bli til nytte for oss.

Chr. Sandberg.

På grunn av plass er referatet forkortet. Red.

Anders Johnsen død.

I det bladet skal trykkes kommer det beskjed fra Halden at predikant Anders Johnsen er død i en alder av 83 år etter et langt sykeleie. Han sov rolig inn tirsdag morgen 10. september i bevisstløs tilstand. En av Herrens tjenere er vandret hjem.

Stevne i Sætre, Hurum.

Vi hadde et riktig godt stevne på Sætre denne gang. På ettermiddagen hadde vi dåp nede på stranda i deilig solskinn. Det var en masse mennesker samlet da det jo er mange sommergjester her denne tid på året.

De som talte på stevnet var: A. Robinson, Haugan og Valborg Gommerud.

Eivind A. Jørgensen.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 ore, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Reisning av de frie venners misjonshjem og bedehus i Finnmark

Innkomet til reisning av misjonshjemmet «Betel» Breivikbotn v. frie venner i Tromsdalen og Laness, Tromsø. Kr. 105.50 som er overlevert undertegnede. Jeg henstiller til de frie venner i Nord-Norge, som muligens denne sak ang. gjenreisning av De frie venners misjonshjem og bedeh. i Finnmark ikke er så kjent som i Syd-Norge, om å tre støttende til med sitt bidrag, stort eller lite.

Husk det er Guds sak det her gjelder, han vil velsigne deg igjen for det du gir til denne sak,

Kasserer er H. Kalmo, Solbakken 28, Drammen, bidrag kan også sendes undertegnede som vil kvittere for beløpene i dette blad.

Breivikbotn 10.—8.—46,
Finnmark.

Nils Stien.

Fra stormøtet i Askim

Da undertegnede ble innvitert til stevnet i Askim, som begynte lørdag 10. august, så reiste vi dit med glede, og vi ble ikke skuffet. De mottok oss i fred. Som overskriften viser, var det «stormøte». Vi hadde store personer iblant oss: «Gud i himmelen var iblandt oss». «Jesus Kristus var der». «Englene fra himmelen var der». «Guds gode hellige ånd var der».

Var det ikke stormøte?

Der Guds ånd er, der er den sande frihet. (2 Kor. 3:17.)

Derfor kunne vi med en munn prise Gud og vår Herre Jesus Kristi Fader!

Han la sine salvede ord i sine barns munn. (Jerem. 1:9). Derfor er hans pris alltid i de frigjorte barns munn.

De hellige jublet og frydet seg så gledestårene fløt ned over kinnene. *Gud være takk!*

Vokt deg for denne påtrengte frihet. (1 pet. 2:16).

Sky og fly alle urene kar i hvem form de kommer. (2 Tim.

2: 20—22). *Hold deg selv ren!*

Venner fra fire byer og flere landstrekninger møtte villig fram. Rutebil etter rutebil kom og stanset ved lokalet og salens benker fyltles, så flere benker ble innsatt, enda fikk mange stå.

Deotrefes advarsel ble lammet og maktesløs. Den Herre Jesus dekket bordet for oss like for fiendens øyne, så begeret fløt over. (Salm. 23:)

Merk: De som mottar og adlyder urene advarsler gjør seg skyldig i deres urene gjerninger, og beviser dermed at de er upålitelige og feige, da det gjelder å stå fast ved sannheten. Guds ord legger en svær dom over de feige. — Fra dette velsignede stevne var meget å referere fra, men vi går ut fra at red. G. Iversen gjør det. Gud være takk for Broderkjærligheten vennene beviste oss fra først til sist. (Hebr. 13:1.) Og familien Chr. Jakobsen som i kjærlighet herberget oss. Takk, takk!

Fred over Guds Israel!

O. Karlsen.

På pilgrimsferden.

Da det har vært umulig å få «Røsten» ut i den utstrekning som den skulle vært i sommer, har «Pilgrimsferden» måttet gi plass for annet stoff, og jeg har skrevet og kastet den i papirkurven flere ganger.

Turen til Hadeland i juni var velsignet. Vi fikk den glede å be med frelsessøkende sjeler på Jaren. Flere ungdommer overga seg til Gud. Håper de kom til bevisst liv i Gud. Vi fikk også besøke Harestua og Vestre Gran.

Det meste av juni og juli deltok jeg i møtene i Skjeberg. Astrid Johnsen og Josef har deltatt der mesteparten av som-

meren. Vi har forsøkt å ha 2 møter i uken også i ferietiden og det har vært bra med folk og gode møter. Selvfølgelig har søkningen vekslet med mer og mindre på møtene, men det har sin store betydning å holde virksomheten vedlike. Det har vært flere møter som Gud særlig manet oss til å søke et dypere liv og kraft til liv og tjeneste.

Fikk også anledning til å delta på stevne i Larkollen søndag 21. juli. Venner fra Moss, Saltnes, Rygge, Fredrikstad og flere steder var møtt fram. Mange gode sannheter fikk vi høre fra Guds ord. På veien hjem igjen reiste jeg nedom ungdomsleiren på Aven i Råde.

„Emaus“, Skien.

Det er en glede for oss at vi får regne oss blant den skare som kalles menigheten, som innbefatter alle de gjenfødte Guds barn, som Jesus er hode for.

Vi har våre møter i et losjelokale som heter «Henrik Wer-geland». For tiden virker evangelist Arnt Andersen blant oss. Han har stått her fra i våres, og kommer til å stå her en tid framover.

Kan ikke si, at vi har sett så store synlige resultater men noe har vi sett, idet flere sjeler har kommet til Gud. Fire av våre venner har fått kall og reist til Nord-Norge med evangeliet, og det gir vi Gud æren for. Vi ber og forventer at Gud skal sende en gjennomgripende vekkelse, så at Guds barn våkner opp, og at sjeler må bli frelst.

Vi ønsker som menighet å stå helt frie, så vi kan ta imot alle Herrens vitner, som taler Guds ord i sannhet. Vi er de frie predikanter meget takknemlig, for den hjelp som de har ydet oss,

Overvar et par møter der og det kjentes godt å lese Guds ord for de unge.

Søndag 28. juli hadde venne-ne i Skjeberg tur til Hvaler. Vi reiste fra Høysand kl. 8 morgen i strålende solskinn, men det blåste friskt. Det ble en herlig dag. Friluftsmøtet var åpent og mange lyttet til sang og vitnesbyrd. Jørgen Nordli, Josef Iversen, Astrid Johnsen og mange flere deltok. Søndag 4. august hadde vennene i Varteig sitt stevne på kommunelokalet. Harald Sørensen fra Danmark, Stålstrøm og ovennevnte deltok. Det var en god ånd og mange gode vitnesbyrd.

Lørdag den 10. aug. begynte konferansen i Askim. Stevnet søndag samlet mange folk. Beslutningene som ble tatt på

(2. Moseb. 2, 27).

Jesu fotspor drypper av fedme og et annet sted står det i salmene: «Dine fiender håner, Herre, at de håner din salvedes fotspor».

og vi stiller oss helt åpne for deres forkynnelse.

Vi skal ha stevne fra torsdag den 19. september og til og med søndag den 22. Flere predikende brødre kommer til oss: Forst. Daniel Nilsen og Gustav Svennevik og evgl. Arnt Andersen.

Vær med venner og be til Gud for oss, at det må bli et herlig gjennombrudd i stevnet, så vi får se sjeler ved korset, og Herrens arm utstrakt til frelse og undergjærninger i Jesu Kristi navn.

«Herren bønnhøre deg på nådens dag, Jakobs, Guds navn berge deg.»

Fredshilsen til alle våre venner med Juda brev, 3. vers.

For menigheten
Josef Simonsen, Daniel Holm.
Eldste.

konferansen vil bli tilsendt forsamlingene. Onsdag den 14. deltok jeg med vennene i Betel, Halden. En ung br. W. Løwås, Astrid Johansen og undertegnede talte. Møtet var åpent og godt. Torsdag var det møte hos Jørgen Nordli, Ullerød, fredag hos Bjerkenes, Skjeberg og lørdag på Gressløs i Varteig.

Torsdag 22. aug. reiste jeg sørover på vei til Arendal. Stanset i «Logen», Moss, på møte om kvellen og i Drammen (Avholdsfolkets hus) søndag 25. Kom til Arendal tirsdag 27. og det var møter hver kveld i eller utenom byen. Lørdag 31. begynte stevnet. Det er referert annet sted.

Om vi lever og Gud vil, møtes vi senere.

G. I.

KONGEVEIEN

Hebreerbrevets forfatter sier: «For dertil ble I og kalt, fordi også Kristus led for eder og etterlot eder et eksempel for at I skal følge etter i hans fotspor».

Følge etter Jesus i hans fotspor, når de går inn i lidelsen for andre, kan du og jeg da sette ordene der:

«Jeg vil holde meg på veien». Lidelsen for andre, det er en vei som det er værdt å vandre på, men akk —. Hvor er de som går der, det er jo så få og hvorfor er det slik?

Er det fiendens hån? Deres som håner Jesu fotspor enda de drypper av fedme. Hans fotspor som gikk omkring og gjorde vel og helbredet all sykdom og tok bort all synd.

«Jeg vil holde meg på veien».

De gamle profeter vandret på veien og led for folkets synd og tok avstand fra den. Hvordan er det med deg og meg idag? Lider vi over folkets synd, tar vi avstand fra synden, eller kanskje vi viker av fra veien.

Å, hvor få som vandrer der hvor en får lov til å oppleve Jesu herlighet; for det står skrevet: «I samme mon som I har del i Kristi lidelser skal I glede eder, for at I også i hans herlighets åpenbarelse kan glede eder med jubel. Om I hånes for Kristi navn skyld, er I salige, fordi herlighetens og Guds ånd hviler over eder.»

«Jeg vil holde meg på veien.»

Hva sier Jesus: «Men I er de som har holdt ut hos meg i mine (Jesu) prøvelser og jeg tilsier eder riket likesom min Fader har tilsagt meg det.

«Jeg vil ikke vike av» — —

Det er jo det letteste å slippe å lide og når det ikke behøves, for denne lidelse er en lidelse som bare kan fåes på frivillighetens vei.

Samfunnet med Jesu lidelser er veien til å kjenne Ham og

Gj

Gjo
ning
2 T

Et gu
lig tjen
svar, al
debud i
re like

«Redd
den . . .»
nes. Sy
apostolis

støter a
fast ved
neskelær

ansvar
sikt i s
gitt. «G

ba hin C
gjærning
vise fan

For 2
steder s
skap ha

Her må
fram, h
hva man

Kristu
fant veg
var i be

oppleve
en ånde
som er

grunnvo
En ev
kritikk

sker. «V

kraften
Jesus

se. Skal
en, og il

fram ett
for andr

res nød
håner Je

hu hva
Rom 8,
også ar
medarvin
med ha
herliggje

Gjør en evangelists gjerning.

Gjør en evangelists gjerning. Fullfør din tjeneste. 2 Tim. 4:5.

Et guddommelig kall. En hel- lig tjeneste. Det medfører an- svar, alvor og nidkjerhet. Sen- debud i Kristi sted kan ikke væ- re likegyldig i sin gjerning. «Redd dem som hentes til dø- den . . .» Sannheten må forkyn- nes. Synd og nåde. Og: Den apostoliske forkynnelse. Den støter an hos dem som holder fast ved gamle tradisjoner, men- neskelørdomme o. s. v. Man har ansvar overfor det lys og inn- sikt i skriftene som Gud har gitt. «Gud gi visdom i hjerte» ba hin Guds mann. I forkynner- gjerningen trenges visdom. «De vise fanger sjele . . .»

For 21 år siden virket jeg på steder som lite og ingen kjenn- skap hadde til fri forkynnelse. Her måtte man gå varsomt fram, hvis ikke, rev man ned hva man hadde bygget opp.

Kristus ble forkynt. Syndere fant vegen til Gud. Dåpsvannet var i bevegelse, og mange fikk oppleve Åndens dåp. Og de fikk en åndelig heim i menigheten som er sannhetens støtte og grunnvold.

En evangelist er utsatt for kritikk mer enn andre menne- sker. «Vandre verdig i det kall

kraften av hans oppstandelse.

Jesus led for din og min frel- se. Skal vi holde oss på den vei- en, og ikke vike av, — men dra fram etter kongeveien for å lide for andre sjeles frelse, bære de- res nød og møte deres hån, som håner Jesu fotspor og komme i hu hva apostelen Paulus sier i Rom 8, 17. «Er vi barn, da er vi også arvinger. Guds og Kristi medarbeidere, såfremt vi lider med ham, forat vi også skal beriggjøres med ham.

Henrik Sätun.

du er kalt».

At unge evangelister blir iret- tesatt av eldre brødre, det er på sin plass, men når en ung bror blir møtt med ubroderlig og kall kritikk, da han skal bæ- re fram budskapet, se, det er meget uverdige, og høyst ukris- telig.

«Be for oss», skrev ap. Paulus.

Vitneskaren trenger vennenes forbønner.

Som ganske ung evangelist besøkte jeg en av våre byer, og her i menigheten, var det brø- dre som var sterkt «skriftlær- de». Det var med beven jeg be- steg talerstolen. Før jeg begyn- te å vitne sa en av eldstebrø- drene:

«La ikke noen forakte deg for din ungdoms skyld».

Det gjorde mitt hjerte godt. Fikk større frimodighet.

En evangelist må avstå fra goder som andre har. Villig ga de sitt liv i det store arbeide i

Guds rike. Ofret er lagt på al- tret, det er ikke blitt tatt tilba- ke. Mangfoldig har velsignel- sen kommet over disse brødre og søstre.

Gud signe vitneskaren. I unge! Vær frimodig! Snart er ar- beidsdagen slutt, må vi da alle få høre: «Vel gjort du tro tje- ner . . . gå inn til din Herres glede».

Den åndelige front trenger å bli mer styrket. Gjerder og partier bør bli mindre.

Kristusforkynnelsen — Gol- gata, — er det senrale. Mot syndens og Antikrists flom som skyller over verden står *Kristi hær*.

Det siste slag vil snart ut- kjempes, derfor må vi helliges, fylles mer med Ånden og innvi- es i Mesterens tjeneste.

La oss fremdeles be om vek- kelse. Mon tro om det snart vil komme den siste innhøstning?

Derfor:

Fremad til strid under Jeho- vas fane!

Rolf Westlie.

CONGO BLIR SIVILISERT

Utviklingen i Congo har gått fram med kjempeskritt i de sis- te årene. De svarte som har skoleutdannelse har rykket inn over alt. I post- og bankvesen, på kontor og handelshus, i toll og trafikkorganer, overalt har de fått erstatte de hvite under krigen. Deres livsførsel er blitt helt europeisk, de bor i moder- ne møblerte huser med radio m. m. De går kledd i vesterland- ske klær og flere har egen bil.

De innfødte har en egen avis «La Voix du Congolais» (Con- gos stemme- hvis redaktør A. Bolamba synes å være veldig begavet. Han skriver både pro- sa og poesi på godt fransk. En belgisk avis som siterer et dikt av ham, skrev: «Denne intelek- tuelle og økonomiske lederbe- gavelse kommer til å bygge

morgendagens veg for sitt folks store masse.

I juli måned hadde protest- antiske misjonsråd en stor kon- feranse i hovedstaden Leopold- ville som ligger på Congoflo- dens vestre bred. Den svenske misjonær J. Øhrneman valgtes av misjonærenes fellestråd til generalsekretær etter engelsk- mannen Coxil med oppholds- sted i Leopoldville.

Den etiopiske keiser anbefaler bibellesning.

Under sitt opphold i England under krigen sørget Haile Se- lassie for å få Det nye testa- mente oversatt til etiopisk. Av- skriften ble sendt til Amerika hvor det ble trykt på et nytt slags papir som hverken kak- kerlakker eller andre insekter

Bibelkurs på Spangereid i oktober.

I tiden fra 8. til 20. oktober holdes bibelkurs på Spangereid. Lærere: Belfrage, Kleppe og Ka sborg. Pris for hele kurset kr. 65.— alt inklusive. Deltagere beskrive hurtigst med oppgave over alder, bosted, venneflokk de tilhører m. v. til kursets sekretær. De vil få svar skriftlig fra sekretæren om De er skaffet plass. En regner med å kunne motta ca. 100 faste deltagere.

For forsamlingen på Spangereid,

Ludvig Gahre,
Kursets sekretær. Postadr.
Spangereid. Telefon.

Stevne i Askim

Lørdag aften kl. 8 holdtes velkomstmøte for stevnet, som ble åpnet av br. Johs. Karlsen. Etterpå fortsatte br. G. Iversen og flere av de andre predikanter.

Søndag var det storinnrykk i Eben-ezer. Både sangkoret og musikken fra Betel, Halden, deltok i begge møter. På formiddagsmøtet talte John Sørensen først. Sangkoret og brødrene Iversen deltok med sang og musikk. Flere av de predikende brødre og søstre deltok.

Til fire-møtet var lokalet overfylldt. Eldstebr. John Dahl åpnet og br. Stålstrøm talte. Det ble et fritt og godt møte og mange deltok med vitnesbyrd.

Det var tilreisende fra mange steder i Østfold og det var hyggelig å hilse på venner fra Ski, Kråkstad, Såner, Enebakk m. fl.

kan ødelegge. En sending på 25 000 Nye testamenter har kommet til Etiopia fra Amerika. Det er innsamlet 50 000 dollar til dette i Amerika. Keiseren har personlig bestilt 1 000 ekspl. som skal deles ut til embeds- og tjenestemenn over hele landet. Han har påbudt at det skal leses et kapittel av Det nye testamente hver morgen i alle landets skoler.

steder. Predikantkretsen besto av O. Karlsen, Emil Kristiansen, Ernst Falch, G. Iversen, Aimar Karlsen, Borghild Svendsen, Astri Johnsen, Henry Karlsen, Skiptvet, Stålstrøm, Weiby, John Sørensen og Josef Iversen.

Det helt igjennom gode samvær ble avsluttet ved halv åttetiden. *Ref.*

KIRSTEN REME

Nå har Herren hentet hjem en yndig engel, den 8-årige Kirsten Reme, Spangereid. Hun hadde i lengere tid vært syk og mistet sitt syn, men under operasjonen på Rikshospitalet i Oslo døde hun. Tidlig om morgenen begynte hun å synge: «Nå lukker solen sitt øye, snart lukker jeg også mitt. Gud Fader i det høye, du lukker aldri ditt». Den sang hun flere ganger.

Onsdag den 21. august ble hun begravet på Spangereid kirkegård. Det var samlet en stor venneskare i hjemmet hvor Gustav Svennevik talte. Før talen sang de den lille sangen som Kirsten brukte å synge nesten hver dag: «Her er vi hjemme.» Etter talen sang noen av hennes tanter og onkel en sang som Jørgen Stray jnr. hadde skrevet. Mange av hennes venn-

Innsamlingen til misjonær Gunhild Gundersen.

Av nye beløp kvitteres for:

Augusta Rømmen, Trondheim kr. 25.—, Ida Frøyseth, Jæren, 50.—, Inga Jensen, Halden, 20.—, Karl Johnsrud, Vestby st. 50.—, Aimar Karlsen, Askim 25.—, Ubenevnt 10.—, K. L. Dahl, Båstad 10.—, Menigheten Spangereid v. G. Svennevik 400.—.

Til alle giverne en hjertelig takk, hilsen med Ef. 6:8.

Som svar på en henvendelse til Det Kgl. Utenriksdepartement i anledning norske misjonærs hjemreise fra Kina, fikk jeg det svar at de utenrikske stasjoners utlegg i forbindelse med hjemreisen refunderes av Kinamisjonsforbundet. Dette forbund meddelte imidlertid på min henvendelse dit at opplysningen var ukjent for dem, men de ga det råd at pengene burde plaseres til departementets krav kommer. Dette vil også nå bli gjort og med takk til alle som har hjulpet, avsluttes innsamlingen inntil videre.

Arendal den 6. august 1946,

Gunder Gundersen.

STEVNE I SKIEN.

De frie venner i «Emaus» holder stevne fra torsdag den 19 til søndag 20. sept.

inner kom med blomster og kranser så kisten var full av blomster.

Etterpå ble den lille kiste båret ut av hennes seks onkler og de kjørte til Spangereid kirkegård hvor Wennesland, Eventstad og Stray talte ved graven.

Etter begravelsen holdtes minnefest i hjemmet hvor Svennevik, Nils Stray m. fl. vitnet